

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3215/2023. (V. 5.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Ítéltábla 12.Fpkf.43.038/2022/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó magánszemély jogi képviselője (dr. Szepesházi Péter ügyvéd) alkotmányjogi panaszában az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján a Fővárosi Ítéltábla 12.Fpkf.43.038/2022/2. számú végzése, valamint a Fővárosi Törvényszék 18.Fpk.3510/2015/86. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei és tartalma szerint a panasz az alábbiak szerint foglalható össze.
- [3] Az adós felszámolásának közzétételére 2015. november 3-án került sor. A felszámoló az indítványozó mint hitelező követelését 60 000 forint összegben *f)* kategóriában, 6 000 000 forint összegben *h)* kategóriában tartotta nyilván határidőben bejelentett hitelezői igényként.
- [4] Az adós vezetője nem adta át a felszámolónak a tevékenységet lezáró mérleget, az adós könyvelési iratait, bizonylatait, az adós vagyonával csak részben számolt el, a társaság utolsó közzétett beszámolója a 2013. évről vonatkozik, a tevékenységet lezáró mérleg letétbehelyezése és közzététele nem történt meg. A felszámoló – aki eljárása során értékesítette az adós fellelhető ingó és ingatlan vagyonát – ezek, valamint a bizonylatok, nyilvántartások, leltárak hiányában a jogszabályi előírásoknak megfelelő zárómérleget készíteni nem tudott. Erre figyelemmel a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 63/B. §-a alapján kérelmezte az adós egyszerűsített felszámolását.
- [5] A Fővárosi Törvényszék a zárójelentést és a vagyonfelosztási javaslatot a 2020. október 7-én kelt végzésével megküldte a hitelezőknek, az állami és az önkormányzati adóhatóságoknak. Az indítványozó és további három hitelező kifogást terjesztett elő. A törvényszék a kifogásokat hiánypótlási felhívás nem teljesítése miatt érdemi vizsgálat nélkül elutasította. A törvényszék megállapította, hogy a nyilvántartások és a könyvvizetés hiánya miatt az eljárás az általános szabályok szerint technikailag lebonyolíthatatlan, ezért a Cstv. 63/B. §-a alapján a 86. sorszámú végzésével a felszámolási eljárást egyszerűsített módon befejezte, a felszámoló által előterjesztett vagyonfelosztási javaslatot jóváhagyta, a felszámoló részére 1 333 500 forint felszámolói díjat állapított meg. A végzés ellen az indítványozó terjesztett elő fellebbezést, melyben többek között a végzés megváltoztatását, a felszámolási eljárás egyszerűsített módon történő befejezésének mellőzését kérte, mert álláspontja szerint a Cstv. 63/B. § szerinti követelmények nem álltak fenn. Állította, hogy hiányzik a jóváhagyott mérleg bizonylatolása, az adós tulajdonában volt ingatlan és berendezési tárgyak áron alul kerültek értékesítésre, számos felesleges költséget generált a felszámoló, megkárosítva a hitelezőket és az adóst.
- [6] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú döntést a tényállás kiegészítése mellett helybenhagyta. Az ítéltábla egyfelől utalt arra, hogy az indítványozó a fellebbezésében a felszámoló terhére rótt sérelmeire hivatkozással már 2016. november 16-án is nyújtott be kifogást, mely eljárást a törvényszék a 2018. október 30-án jogerőre emelkedett 18.Fpkh.1489/2016/33. számú végzésével megszüntetett. Másfelől a fellebbezés hivatalból történt elutasítása folytán ugyancsak jogerőre emelkedett a 18.Fpkh.410/2020/3. számú végzés, mellyel a törvényszék a hiánypótlási felhívás nem teljesítése miatt érdemi vizsgálat nélkül utasította el az indítványozónak a felszámoló zárójelentése és vagyonfelosztási javaslata ellen benyújtott kifogását. Végül rögzítette, hogy az indítványozó által előterjesztett, adásvételi szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti keresetet a Pesti Központi Kerületi Bíróság elutasította, a Fővárosi Törvényszék pedig helybenhagyta az elsőfokú bíróság végzését. Ezek alapján az ítéltábla megállapította, hogy az indítványozó az eljárás során igénybe vette a jogorvoslati lehetőségeit.

A másodfokú bíróság rögzítette: egységes a bírói gyakorlat annak megítélésében, hogy a korábban már előterjesztett kifogások záróvégzés elleni fellebbezés indokaként történő ismételt előterjesztésének nincs helye. Nem nyújtható be a Cstv. 63/B. § (2) bekezdése szerinti, a záródokumentáció adatai ellen kifogás olyan körülményre hivatkozással, amelyről a kifogásoló már korábban tudomást szerzett, és azt kifogásolhatta volna. Továbbá a Cstv. 63/B. § (2) bekezdése alapján jogvesztő a záródokumentáció adatai elleni kifogásolási határidő elmulasztása, ezért a záróvégzés elleni fellebbezésben nem hozható fel olyan felszámoló intézkedés vagy mulasztás elleni sérelem, melyet a fellebbező elmulasztott kifogásolni a számára nyitva álló határidőn belül. A hitelező tehát a záróvégzés elleni fellebbezésében alaptalanul hivatkozott azokra a sérelmeire is, melyeket korábban már kifogásolási eljárás tárgyává is tett, és azokra a sérelmeire is, melyeket a Cstv. 63/B. § (2) bekezdése szerinti jogvesztő kifogásolási határidő alatt elmulasztott érvényesíteni.

- [7] 2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján benyújtott panaszában az indítványozó az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésére, a XV. cikk (1) és (2) bekezdéseire, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésére, továbbá az Alkotmánybíróság több döntésére hivatkozva állította a támadott bírói határozatok alaptörvény-ellenességét. Az előzőekben említett alaptörvényi rendelkezések mellett utalt az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdésére is, ezzel összefüggésben azonban kérelmet nem fogalmazott meg, és indokolást sem adott elő arra, hogy milyen módon hozható kapcsolatba az ügyel. Az indítványozó hivatkozott továbbá az Emberi Jogok Európai Egyezményének (a továbbiakban: EJE) 6. cikke, valamint a 13. cikke, továbbá az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) megsértésére is, idézve az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) több ítéletét.
- [8] Az indítványozó szerint a bíróságok átlépték az önkényes mérlegelés tilalmát, ezért – az EJEB gyakorlatára utalva – állította, hogy nincs is szükség a jogsérelem alkotmányos alapjogokhoz történő kapcsolására, az evidens összefüggés bemutatására. Megismételte a fellebbezésében előadott érveit, továbbá 11 pontban részletezte a jóváhagyott mérleg fogyatékoságait. Nézete szerint a tisztességes eljárással ellentétes önkényes mérlegelés következtében a bírói döntések tévesen megállapított tényálláson alapulnak, a felszámolás egyszerűsített módon történő befejezésének törvényben (Cstv.) meghatározott feltételei nem álltak fenn.
- [9] Az indítványozó azt állította továbbá, hogy a bíróságok nem adtak érdemi választ az általa megfogalmazott érvekre, így sérült az indokolt döntéshez való joga valamint a fegyveregyenlőség. Nézete szerint ez egyúttal a hátrányos megkülönböztetés tilalmába is ütközik. A számára kedvezőtlen bírósági döntés folytán őt ért anyagi hátrány miatt sérült a tulajdonhoz való joga. A hatékony jogorvoslathoz való joga azért sérült, mert ügyét arra hivatkozva nem bírálták el érdemben a bíróságok, hogy a korábban már előterjesztett kifogásai ismételten nem hozhatók fel az eljárást lezáró végzéssel szemben, ezáltal a bírósághoz fordulás joga kiüresedett.
- [10] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(2) bekezdései alapján vizsgálta, hogy megfelel-e az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek.
- [11] 3.1. Az indítványozó nem csak jogosult, hanem érintett is, mert hitelező volt az adós elleni felszámolási eljárásban [Abtv. 27. § (2) bekezdés a) pont]. Az indítványozó a Fővárosi Ítéltábla döntése ellen az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint megállapított határidőn belül nyújtotta be és a jogorvoslati lehetőségét kimerítette.
- [12] 3.2. Az indítványozó az EJE, az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) és a Charta megsértését állította, idézve az EJEB több ítéletét. Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszban csupán bírói döntések Alaptörvénnyel való összhangjának vizsgálata kérhető. A bírói döntések nemzetközi szerződésbe – az EJE, az EUMSZ és a Charta – ütközésének vizsgálatára az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikke és az Abtv. alapján nincs hatásköre [lásd például: 3252/2020. (VII. 1.) AB végzés, Indokolás [17]].
- [13] 3.3. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, az (1b) bekezdés e) pontja alapján pedig a kérelem akkor határozott, ha megfelelő indokolást tartalmaz arra nézve, hogy a kifogásolt jogszabályi rendelkezés miért ellentétes az Alaptörvény hivatkozott rendelkezésével.
- [14] E feltétel vizsgálata kapcsán az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével, a XV. cikk (1) és (2) bekezdéseivel, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott tisztességes

bíróági eljárás részét képező fegyveregyenlőséggel összefüggésben az indítvány a bírósági eljárás során előadottak megismétlését, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseinek felhívását, valamint az Alkotmánybíróság egyes döntéseire történő hivatkozást tartalmaz anélkül, hogy azokat a támadott bírósági döntésekkel tényleges összekapcsolta volna. Az indítványozó az állított jogsérelem, az önkényes mérlegelés és a hivatkozott alaptörvényi rendelkezések között alkotmányjogi összefüggést bemutató releváns érvelést egyáltalán nem adott elő, nem mutatta be, hogy a támadott döntések alkotmányossági szempontból miként sértik ezen Alaptörvényben biztosított jogait. Erre figyelemmel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy e panaszelemek vonatkozásában az indítvány nem felel meg a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés b), e) pontja szerinti kritériumoknak. E körben a további vizsgálatot az Alkotmánybíróság mellőzte, mert következetes gyakorlata szerint indokolás hiányában az indítvány nem alkalmas érdemi elbírálásra {lásd például: 3201/2019. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [16]; 3272/2018. (VII. 20.) AB végzés, Indokolás [34]}.

- [15] Az Alkotmánybíróság az indítványozó bírósághoz fordulás jogával kapcsolatos érveit tartalma szerint kezelve a jogorvoslathoz való joggal kapcsolatos panaszelem körében értékelte.
- [16] 4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az egyéb törvényi feltételeknek megfelelő alkotmányjogi panasz alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre utaljon. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik, ezért a továbbiakban az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy a XXVIII. cikk (1) bekezdésének részét képező indokolt döntéshez való jog, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslati jog állított sérelme alapján van-e lehetőség az indítvány érdemi elbírálására.
- [17] 4.1. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a szerinti hatáskörében az Alkotmánybíróság a bírói ítéletnek az Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálhatja. Ebből következően eljárása során nem vizsgálhatja felül a támadott bírói döntés jog-, illetve törvényszerűségét, ezért „[ö]nmagukban azonban a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasznak. Egyébként az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]} A bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság „tartózkodik attól, hogy jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról állást foglaljon” {7/2013. (III. 1.) AB határozat (a továbbiakban: Abh.), Indokolás [33]}.
- [18] Az indokolási kötelezettség állított sérelmével kapcsolatosan az Alkotmánybíróság utal arra, hogy „[a]z indokolási kötelezettség azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolásának nem minden egyes részletre, hanem az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie” {3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [31]}. A tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást fogalmazza meg, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon (Abh., Indokolás [34]). Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a támadott bírósági döntések részletesen számot adtak a felszámolási eljárás egyszerűsített módon történő lezárásáról, valamint a felszámoló által előterjesztett vagyonfelosztási javaslat jóváhagyásának indokairól. A döntések jogszabályi hivatkozással, a bírói joggyakorlatra utalással kifejtették, hogy a hitelező a záróvégzés elleni fellebbezésében miért nem hivatkozhat azokra a kifogásokra, amelyeket korábban már kifogásolási eljárásban is sérelmezett, és azon állított sérelmek sem vizsgálhatók, amelyeket a jogvesztő kifogásolási határidő alatt elmulasztott érvényesíteni. Ezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó által előadott érvekre a támadott bírói döntések indokolása összességében kellő részletezettséggel kitért.
- [19] 4.2. Az indítványozó szerint az, hogy a korábbi kifogásai ismételen nem hozhatók fel az eljárást befejező végzéssel szemben, kiüresíti a hatékony jogorvoslathoz való jogát. Az Alkotmánybíróság e panaszellel kapcsolatban utal arra, hogy a jogorvoslathoz való jog alapján a jogorvoslat ténylegességével összefüggő feltétlen követelmény, hogy az eljáró fórum az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassa és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálja {12/2019. (IV. 8.) AB határozat, Indokolás [17]}. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz alapját képező eljárásban az indítványozónak lehetősége volt arra, hogy a felszámoló intézkedéseivel szemben az eljárási határidőkben rögzítettek szerint bíróság előtt érvényesítse a kifogásait, a felszámoló által

kötött adásvételi szerződések érvénytelensége iránt pert indítson. Lehetősége volt továbbá arra is, hogy jogorvoslattal éljen a rá nézve sérelmesnek tartott elsőfokú bírósági döntéssel szemben, és e jogával kétséget kizáróan élt is, a másodfokon eljáró ítéltábla pedig az indítványozó fellebbezésében foglalt érvek vizsgálatát követően hozta meg döntését. E körben utal arra az Alkotmánybíróság, hogy a jogorvoslati jogukat a jogosultak is csak a törvényben meghatározott határidőben és feltételek mellett gyakorolhatják.

[20] A leírtakból következően az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozói érvek nem hozhatók összefüggésbe az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való joggal.

[21] 5. A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz valójában a bizonyítékok újraértékelésére, ennek eredményeként a jogerős határozattal megállapított tényállás megváltoztatására, vagyis a jogerős döntés ismételt felülbírálatára irányul. Az Alkotmánybíróság gyakorlata e tekintetben következetes, a bíróságok határozatainak törvényességi felülvizsgálata nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe [3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [12]]. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítvány nem tartalmaz olyan indokot, ami alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetne fel, vagy a bírói döntés érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét támasztaná alá, ezért az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdéseire azt visszautasította.

Budapest, 2023. április 18.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
előadó alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1852/2022.

